

Liturgie oecumenische dienst d.d. 20-9-2026

Welkom en mededelingen
door Pieter

Lied van de opgang (staande) EL 194
Er is een stad voor vriend en vreemden

Hand geven aan voorganger door Pieter
Votum en groet
Truus

Lied 484 GVL (melodie LB 868, tekst GVL, Lof zij de Heer, de almachtige..) 3
coupletten

Schuldbelijdenis met tekst uit de Orde van Dienst nr. 713, 1^e twee strofen, 3^e strofe
e.v. uit 714 met aansluitend Gloria lied 401 uit de GVL. (beamer)2 coupletten

Openingsgebed
Truus

Lezing Jona 3 vers 10 – 4 vers11
Roelien

Zingen liedboek 1010 alle verzen
Geef vrede Heer

Evangelielezing Mattheus 20 vers 1-16
Truus met aansluitend de verkondiging.

Na de verkondiging: Youtube uit Soldaat van Oranje: Tekst uit Jona.
“Als wij niets doen” via de schermen

Geloofsbelijdenis (staande) tekst op beamer

Voorbeden uit Pax met stilte en Onze Vader.
Jan Piet

Gebeden uit Pax met na laten wij bidden gemeente: Heer ontferm U.

Collecte: 1 collecte in de dienst. Doel: Het House of Joy, bij het AZC, waar o.a.
bijbelstudies, vrouwenochtenden, nederlandse les, meidenavonden enz
plaatsvinden.

Collectelied tijdens collecte: LB 991 de verzen: 1,6,7 en 8
De eersten zijn de laatsten

Vredeswens Truus

Slotgedachte Jan Piet

Zegenlied LB 425, Vervuld van Uw zegen, gaan wij onze wegen
Afsluiting en zegen

Tekst uit Jona 3 vers10 tot en met 4 vers11

En God zag wat zij deden; Hij zag hoe zij terugkwamen van hun heilloze wegen. En God kreeg spijt, dat Hij hen met dat onheil bedreigd had. Hij bracht het niet ten uitvoer.

Jona wordt nijdig, God antwoordt

Jona vond dit een heilloos besluit en hij werd nijdig. Hij bad tot Jahwe: “Ach Jahwe, had ik het niet gedacht toen ik nog in mijnland was. Daarom ben ik ook aanstonds maar naar Tarsis gevlucht! Ik wist immers, dat Gij een medelijdende en barmhartige God zijt, lankmoedig en rijk aan liefde, altijd geneigd om spijt te krijgen over aangezegd onheil. Gij kunt mijn levensadem nu wel van mij wegnemen Jahwe; ‘de dood is mij liever dan het leven’

Maar Jahwe vroeg: ‘is er wel een reden om zo nijdig te zijn?’

Jona ging de stad uit en aan de oostkant van de stad gekomen, ging hij daar zitten. Hij maakte zich een loofdak en ging daaronder in de schaduw zitten uitkijken, wat er met de stad zou gebeuren. Nu liet Jahwe God daar een ricinusboom opschieten, tot boven Jona uit, om zijn hoofd te beschaduw en hem zo van zijn wreveligheid te genezen. Jona was opgetogen over die boom. Maar toen beschikte God het zo, dat er de volgende dag in alle vroegte een worm kwam, die de boom aanvrat en deed verdorren. Bovendien zond God, zodra de zon was opgekomen, een verzengende oostenwind, en de zon stak zo hevig op Jona's hoofd, dat hij uitgeput neerzank. Hij verlangde te sterven en zei: ‘De dood is mij liever dan het leven’

Maar God vroeg aan Jona: ‘is er wel een reden om zo nijdig te zijn over die ricinusboom?’ Hij antwoordde: ‘Ja, ik heb reden om door en door nijdig te zijn!’

Daarop sprak Jahwe: ‘gij zijt begaan met die ricinusboom, waarvoor gij niets hebt gedaan en die gij niet hebt opgekweekt, die boom die tussen de ene nacht en de andere is opgeschoten en verdwenen? En zou Ik dan niet begaan zijn met Nineve, de grote stad Nineve, waar zoveel mensen wonen- meer dan twaalf tienduizendtallen- mensen die het verschil tussen hun rechterhand en hun linkerhand niet weten, en ook nog zoveel dieren?’

Mattheus 20 vers 11/m 16

De arbeiders in de wijngaard.

Met het rijk der hemelen is het als met een landeigenaar die vroeg in de morgen uitging om arbeiders te huren voor zijn wijngaard. Hij werd het met de arbeiders eens voor één denarie per dag en stuurde ze naar zijn wijngaard. Rond het derde uur ging hij er weer op uit en zag nog anderen werkloos op de markt staan tot wie hij zei: Gaat ook naar mijn wijngaard en ik zal u geven wat billijk is. En zij gingen. Rond het zesde en negende uur ging hij nog eens uit en deed hetzelfde. Rond het elfde uur ging hij opnieuw uit en vond er weer anderen staan. Hij zei tot hen: Wat staat ge heel de dag werkloos? Zij antwoordden hem: Niemand heeft ons gehuurd. Daarop zei hij tot hen: Gaat ook gij naar mijn wijngaard. Bij het vallen van de avond sprak de eigenaar van de wijngaard tot zijn rentmeester: roep de arbeiders en betaal hen uit, te beginnen met de laatsten en zo tot de eersten. Toen de arbeiders van het elfde uur kwamen, kregen zij elk een denarie; toen nu ook de eersten kwamen, meenden deze dat zij meer zouden krijgen, maar ook zij kregen ieder de overeengekomen denarie. Zij namen hem wel aan, maar begonnen tegen de landeigenaar te morren en zeiden: Dezen hier, die het laatst gekomen zijn, hebben maar één uur gewerkt en gij stelt ze gelijk met ons die de last van de dag en de brandende hitte hebben gedragen. Maar hij antwoordde een van hen: Vriend, ik doe u toch geen onrecht? Zijt gij niet met mij overeengekomen voor een denarie? Neem wat u toekomt en ga heen. Ik wil aan degene die het laatst gekomen is evenveel geven als aan u. Mag ik soms met het mijne niet doen wat ik verkies of zijt ge kwaad, omdat ik goed ben? Zo zullen de laatsten de eersten en de eersten de laatsten zijn.